

—≡ Ս Ի Ռ Ն ≡—

Լ.Բ. ՏԱՐԻ — ՆՈՐ ՇՐՋԱՆ

1958

◀ ՅՈՒՆԻՍ - ՕԳՈՍՏՈՍ ▶

ԹԻՒ 7-8

ԼՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ՏԱՐԻ ՄԸ ԵՒՍ

Ս. Աթոռոյս ելմտական և վարչական տարին մայիս 1ին կը սկսի: Եւ տարեվերջի տեղեկագիրներու պատրաստութեանէն ետք Ս. Յակոբեանց Միաբանութիւնը իր Ընդհանուր Ժողովը կը զումարէ՝ Տնօրէն Ժողովոյ վարչական և տնտեսական համարատուութիւնը ընդունելու, պէտք եղած ընտրութիւնները կատարելու, Տնօրէն Ժողովէն առաջարկեալ խնդիրները լուծելու, և համաձայն կանոնի իրեն բերուած խնդիրներու մասին որոշումներ կայացնելու համար:

Ս. Յակոբեանց Միաբանութիւնը ներկայիս ունի քառասունհինգ տնտեսական, որոնցմէ հինգը աւագ սարկաւազներ և ամացեալը եպիսկոպոսներ և վարդապետներ են: Ասկէ դատ ունի նաև տասներեք աշխատաւոր միաբաններ, որոնք եկեղեցական կարգ չունին: Ասոնցմէ ոմանք դպիր են և սքեմ կը հազնին ու կը ծառայեն սրբավայրերու մէջ՝ պաշտամանց սպասաւորելով: Ուրիշներ անսքեմ են և կը ծառայեն համեստ պաշտօններով: Հաշուելով Ս. Աթոռոյս մայրապետները, որոնք յառաջացեալ տարիքի մէջ սքեմաւոր բարեպաշտունիներ են և ալօթքով ու Միաբանութեան զգեստեղինաց հոգատարութեան զործով կը զբաղին, ինչպէս նաև Ժառանգաւորաց Վարժարանի աշակերտները, Ս. Յակոբեանց Միաբանութեան հոգևոր ընտանիքին անդամներուն թիւը կը հասնի աւելի քան իննսունի:

Միաբանութեան ձեռնադրեալ անդամներէն, եպիսկոպոս կամ վարդապետ, տասնևինը ներկայիս կը գտնուին Յորդանանէն դուրս և մեծաւ մասամբ կը զործեն եկեղեցւոյ զանազան թեմերուն մէջ իբրև թեմակալներ կամ ծխակէրեր: Իսկ քսան ձեռնադրեալ անդամներ, առանց հաշուելու Ժառանգաւորաց Ընծայարանի ուսանող հինգ սարկաւազները, կը գտնուին Յորդանանի մէջ և կը վարեն Ս. Աթոռոյ բազմաճիւղ զործունէութեան զանազան բաժինները կազմող տեսչութիւնները:

Ս. Յակոբեանց Միաբանութեան այս կազմին կողմէ անցեալ 1957-1958 տարւոյ ընթացքին կատարուած զործը մեզի ամէն իրաւունք կուտայ փառք տալու Աստուծոյ և ուրախ գգալու որ մեր ազգին և եկեղեցիին այս պանծալի Հաստատութիւնը, Հայոց Երուսաղէմի Պատրիարքութիւնը, ամաց աննուաղ իր պայծառութեամբը և կենդանութեամբը և առաւ յառաջագէմ քայլեր:

Այստեղ կ'ուզենք համառօտիւ և ընդհանուր կերպով անդրադառնալ անցեալ տարուան ընթացքին Ս. Աթոռոյ վարչական գործունէութեան, որ յառաջ կը տարուի զանազան տեսչութեանց և անոնց պաշտօնէութեան կողմէ, Տնօրէն Ժողովոյ ընդհանուր հսկողութեան ներքէն:

Սուրբ Տեղեաց պահպանութեան գործը, որ Ս. Յակոբեանց Միաբանութեան ամենաէական և զլխաւոր գործն է, յառաջ տարուեցաւ և կը տարուի ամենայն խղճմտութեամբ և նախանձախնդրութեամբ:

Ս. Յարութեան Տաճարին նորոգութեան մեծ ծրագիրը, որ երեսուն տարիէ ի վեր մտահոգութեան և սերտումի առարկայ եղած է, շատ դանդաղ կ'ընթանայ: Տակաւին Տաճարին մուտքին և Պատանատեղւոյն առաստաղին նորոգութեան մասին միայն համաձայնութիւն զոյացած է երեք Պատրիարքաբաններու միջև և պատրաստութիւններ տեսնուած են առ այդ:

Նոյնպէս Ս. Աստուածածնի տաճարին նորոգութեան գործը դանդաղեցաւ, հակառակ Հայոց Պատրիարքարանի բուռն փափաքին և պնդումին: Այս ձեռնարկն ալ տակաւին առկաի կը մնայ, որովհետեւ Յունաց Պատրիարքարանը անտեղի պատճառաբանութիւններով կը յետաձգէ գործը, հակառակ անոր որ նորոգութեան ծրագիրները արգէն պատրաստ են: Եւ նկատի ունենալով այն՝ որ տաճարին վերջնական և լրիւ նորոգութիւնը կրնայ ժամանակ մը ևս ուշանալ, Ս. Աստուածածնայ տաճարին ամենօրեայ պաշտամունքը և Ս. Պատարագի մատուցումները Հայոցս նախաձեռնութեամբ և առաջարկով վերականգնեցան յունիսի մէջ:

Ս. Տեղեաց պահպանութեան այլ մարզերուն մէջ Հայոց Պատրիարքարանի իրաւունքներն ու պարտականութիւնները բժախնդրութեամբ ի գործ դրուեցան անցեալ տարուան ընթացքին ևս: Սրբավայրերու մէջ կանթեղներու և ջահերու նորոգութիւններ ալ տեղի ունեցան և ասոնք Երուսաղէմի Սրբավայրերուն մէջ անկարևոր չեն:

Սրբոց Յակոբեանց Տաճարին յատակի հինցած սալաքարերը փոխանակուեցան համակ մարմարէ նոր սալայատակով: Այս առթիւ երևան եկաւ որ Ս. Յակոբեանց Տաճարը շինուած է գերեզմանատեղւոյ մը վրայ, Դժբախտաբար սակայն ուէ զրաւոր արձանադրութիւն չգտնուեցաւ պեղումներու ընթացքին և գերեզմաններու թուականները կարելի չեղաւ ստուգել: Անցնող տարուան ընթացքին զրեթէ բոլոր Սրբավայրերու մէջ առաւել կամ նուազ կարևորութիւն ունեցող նորոգութիւններ կատարուեցան:

Ս. Յակոբեանց վանքին և Միաբանութեան համար կարևոր պարտականութիւն է նաև զլխաւորաբար Զատիկին և ընդհանրապէս տարուան ընթացքին ուխտաւորաց ընդունելութիւնը: Այս տարի, այսինքն 1958ի Զատիկին, աշխարհի այս մասին քաղաքական անկայունութեան պատճառաւ, ուխտաւորաց բազմութիւնը սովորականէն պակաս եղաւ: Մօտաւորապէս հազար անձ միայն կրցան զալ Ս. Երուսաղէմ և վայելել Մեծ Տօնին հոգևոր խրախճանքը: Ս. Աթոռոյ մեծագոյն դժուարութիւնն այս կապակցութեամբ այն է՝ որ վանքին ուխտաւորներու համար ունեցած սենեակները մօտ քառասուն տարիներէ ի վեր զաղթականներու կողմէ բնակուած լինելով՝ ուխտաւորներու տեղաւորումը միշտ անհանգիստ պայմաններու մէջ կը կատարուի: Այս Զատիկին հարկ եղաւ անոնցմէ մէկ մասը դարձեալ վրաններու տակ բնակեցնել վանքի պարտէզներուն մէջ:

